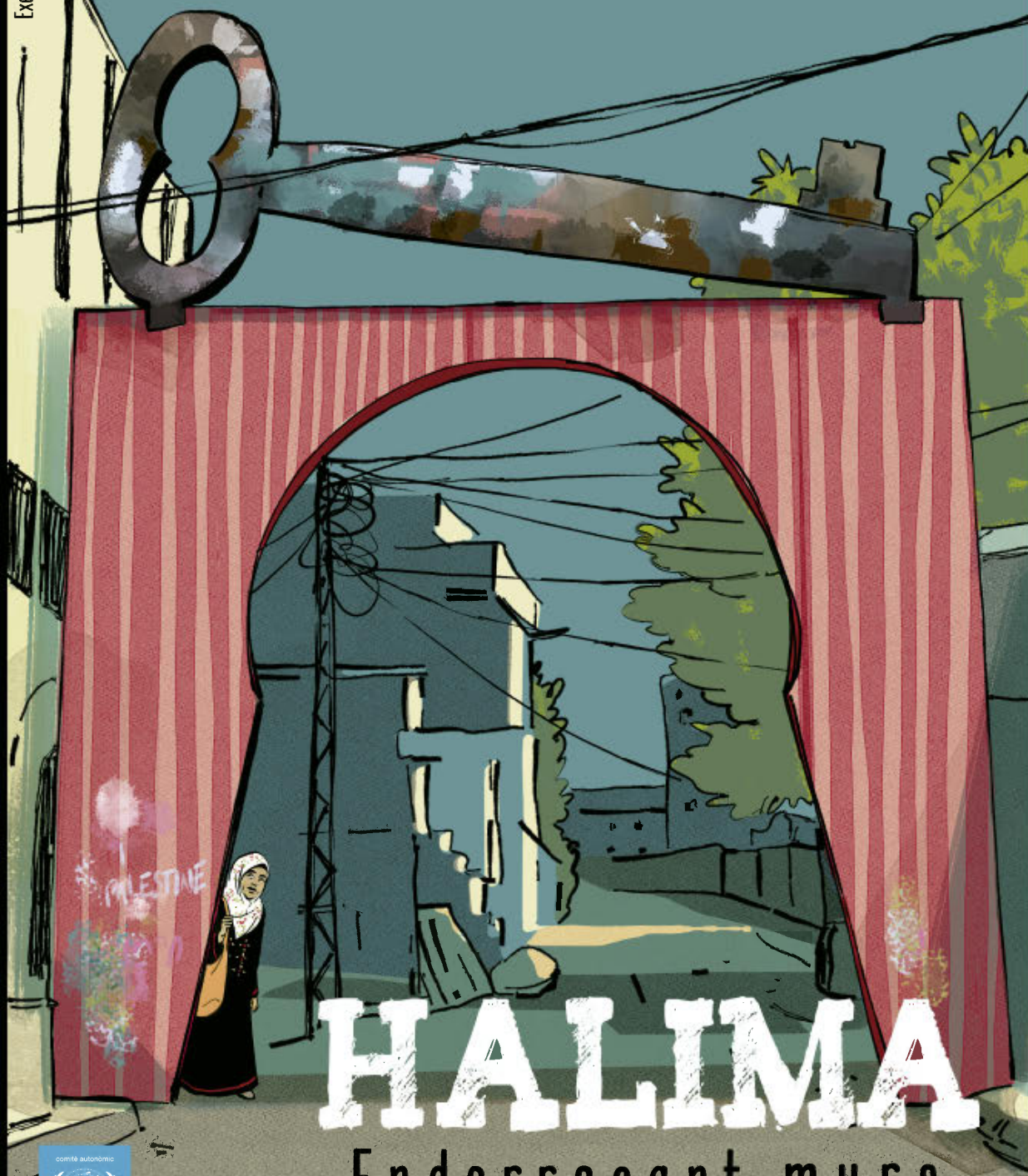

Un còmic de Susanna Martín per a UNRWA Illes Balears

Exemplar gratuït

HALIMA

Enderrocant murs
HISTORIETES de DONES VALENTES a CISJORDÀNIA

HALIMA

Enderrocant murs

HISTORIETES de DONES VALENTES a CISJORDÀNIA

Un còmic de Susanna Martín per a UNRWA Illes Balears

Primera edició, en català i en castellà, Palma, juliol de 2021

Dibuixos: Susanna Martín
Texts: Susanna Martín i UNRWA España
Traducció al català: Maria Gené Gil
Edició: Susanna Martín
ISBN: 978-84-09-17904-6
Dipòsit legal: M-22708-2021

Exemplar gratuït. En queda prohibida la venda

UNRWA Illes Balears / Agència de les Nacions Unides per a la Població Refugiada de Palestina

www.unrwa.es

Aquesta publicació ha estat elaborada per l'equip d'UNRWA a Espanya en el marc del projecte *Igualtat de gènere i Objectius de Desenvolupament Sostenible des del còmic. Il·lustrant la realitat de les dones valentes de Palestina*, amb el suport financer de la Conselleria d'Afers Socials i Esports del Govern de les Illes Balears, i amb finalitats educatives.

Les opinions que s'hi expressen no reflecteixen necessàriament la posició i opinió d'UNRWA Illes Balears ni del Govern de les Illes Balears.

G CONSELLERIA
O AFERS SOCIALS
I I ESPORTS
B DIRECCIÓ GENERAL
/ COOPERACIÓ

Continguts publicats sota llicència CC by-SA: Creative Commons

Reconeixement - NoComercial - SenseObraDerivada (BY-NC-ND): només permet que altres puguin descarregar les obres i compartir-les amb altres persones, sempre que se'n reconegui l'autoria, però no es poden canviar de cap manera ni es poden utilitzar comercialment.

INTRODUCCIÓ

LA REGIÓ DE PALESTINA va formar part de l'Imperi otomà durant quatre segles, fins a la I Guerra Mundial. Des de **1922**, el Regne Unit va exercir un mandat polític sobre el territori palestí, durant el qual es va produir un flux d'immigració jueva, que va derivar en nombrosos conflictes. Després de **25 anys sota el mandat britànic**, el panorama demogràfic de Palestina s'havia transformat completament: el seu cens va créixer de 725.000 persones el 1922 a gairebé 1.850.000 a final de 1946 i la població jueva va passar de 56.000 persones en acabar la I Guerra Mundial a 608.000 el 1946.

El **1947**, amb una situació caracteritzada per la violència, el Regne Unit va delegar el problema de Palestina en les Nacions Unides. La partició del territori en dos estats, un d'àrab i un altre de jueu, era considerada per molts estats com la millor solució per a la realitat que es vivia en aquell moment. No obstant això, els estats àrabs mai no varen acceptar el pla de partició.

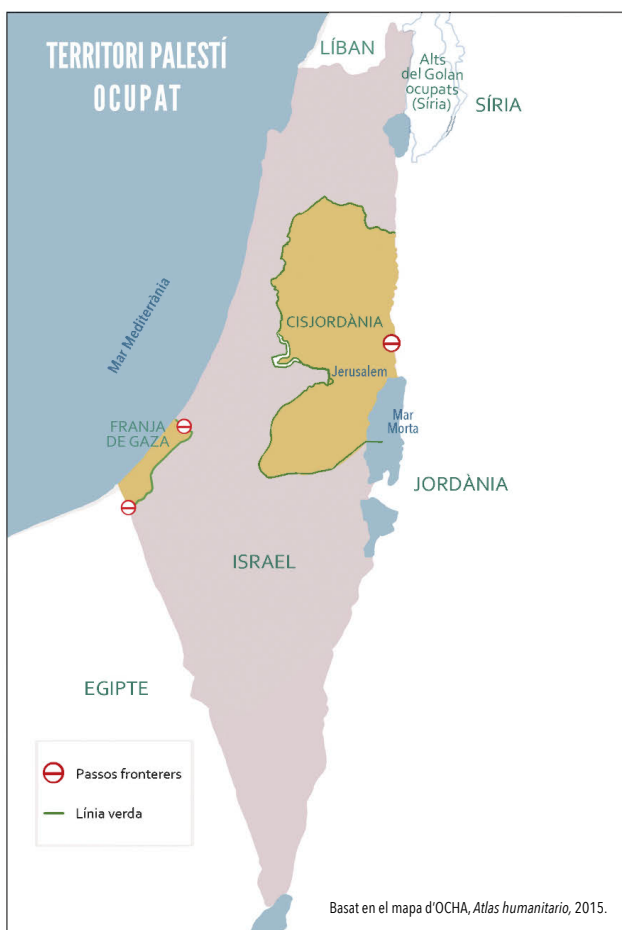
Finalment, el **29 de novembre de 1947 l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la Resolució 181 (II)**, que recomanava la **divisió de Palestina en tres parts**: un estat jueu, un d'àrab i Jerusalem, sota un règim internacional. Tanmateix, aquest pla de partició no s'ha arribat a aplicar mai.

Així i tot, el **14 de maig de 1948** Ben Gurion, que més tard seria primer ministre d'Israel, va proclamar unilateralment l'estat d'Israel i va començar una guerra amb els estats àrabs limítrofs: Jordània, Egipte, Líban i Síria. El **1949** es va assolir un acord d'armistici entre els contendents. Israel va ocupar la major part de Palestina excepte Cisjordània, ocupada per Jordània, i la Franja de Gaza, ocupada per Egipte. La frontera fixada per l'armistici d'aquesta guerra s'anomena **línia verda**.

Tot plegat va provocar l'**èxode massiu de població palestina**, conegut com a **Nabka** (paraula àrab que significa 'catàstrofe'), de manera que, a final de 1949, unes 726.000 persones, la meitat de la població autòctona de Palestina, havien abandonat les seves llars **per cercar refugi als països veïns (Jordània, Líban i Síria)** i en altres zones de Palestina (el que avui coneixem com **Cisjordània i la Franja de Gaza**).

Davant la situació d'emergència provocada per aquesta guerra entre la població palestina, el 8 de desembre de **1949** l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la creació d'**UNRWA**, una agència específica per proporcionar ajuda humanitària, refugi, protecció, educació, salut i altres serveis socials i de desenvolupament a la població refugiada de Palestina. L'Agència **va entrar en funcionament l'1 de maig de 1950** amb un mandat inicial de tres anys, que s'ha anat renovant fins avui. Des d'aleshores, UNRWA actua a cinc àrees (Jordània, Líban, Síria, la Franja de Gaza i Cisjordània) i

ofereix serveis a **més de 5,7 milions de persones refugiades de Palestina**, el grup de població refugiada que ha romàs en l'exili durant més temps (més de setanta anys), aproximadament un 40% de la població refugiada de llarga durada del món. Un milió i

mig d'aquestes persones viuen als **58 camps de refugiats** que reben el suport d'UNRWA en aquestes cinc regions.

Des del final de la guerra araboisraeliana de 1967, Cisjordània, incloent-hi Jerusalem Est, i la Franja de Gaza es troben sota un règim jurídic d'ocupació militar per part d'Israel, amb la qual cosa s'incompleix el dret internacional humanitari.

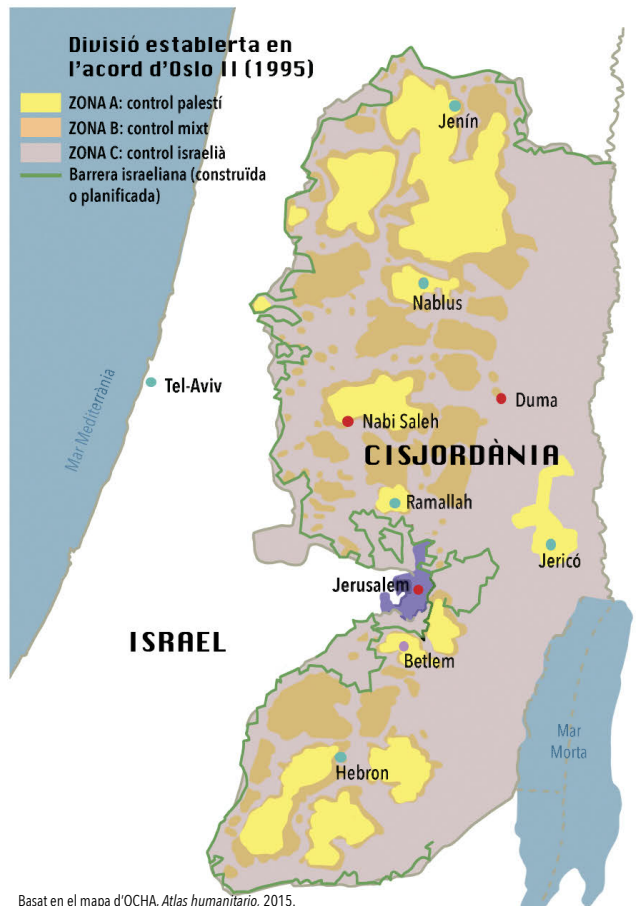
Els Acords d'Oslo signats el 1993 entre Israel i l'Organització per a l'Alliberament de Palestina (OAP) varen establir un full de ruta per aconseguir la pau i uns terminis per a la retirada progressiva d'Israel del territori Palestí ocupat (tPo). Arran d'això, es va crear l'Autoritat (Nacional) Palestina, una figura administrativa autònoma que s'encarregaria de governar de manera limitada i transitòria els territoris que Israel anés tornant. Tot i que els Acords d'Oslo varen néixer amb vocació de conduir a una retirada gradual de les autoritats israelianes del tPo, això no ha succeït mai. Actualment, no hi ha cap procés de pau ni de diàleg directe entre Israel i l'Autoritat Palestina (AP).

El 2021, l'ocupació de Palestina ha complit 54 anys i el bloqueig de Gaza, 14, i la població de Palestina du 73 anys en aquesta situació, esperant una solució justa i definitiva. Això es tradueix en el fet que enguany més de 2,8 milions de persones palestines tenen necessitats d'assistència humanitària, segons l'Oficina de les Nacions Unides per a la Coordinació d'Assumptes Humanitaris (OCHA).

Cisjordània és la llar de més de 3,1 milions de persones palestines, de les quals 850.000 (un 27%) tenen estatus de refugiades de Palestina. Més de 250.000 viuen als 19 camps que reben el suport d'UNRWA propers i/o a l'interior de les ciutats de Jerusalem Est, Betlem, Beit Jala, Hebron, Ramallah, Jericó, Jenín, Nablus i Tulkarem.*

Els Acords d'Oslo estableixen una divisió del tPo en tres àrees: l'Àrea A, sota control administratiu i de seguretat de l'AP; l'Àrea B, on l'administració civil recau sobre l'AP i la seguretat la gestionen conjuntament l'AP i Israel, i l'Àrea C, que comprèn el 60% del territori, totalment sota control d'Israel, on es troba una gran part dels recursos naturals de Cisjordània. Aquesta divisió se segueix aplicant avui a Cisjordània, on les àrees A i B inclouen el 40% d'aquest territori i concentren el 90% de la població, que resideix a les vuit ciutats principals (Betlem, Hebron, Jenín, Jericó, Nablus, Qalqilya, Ramallah i Tulkarem) i a altres del seu entorn proper. D'altra banda, Israel va annexionar unilateralment Jerusalem Est al seu territori el 1980, amb la qual cosa va contravenir el dret internacional humanitari.

Les polítiques i les pràctiques israelianes associades a l'ocupació provoquen una **vulneració sistemàtica dels drets humans de la població palestina** en

general i de la **refugiada de Palestina** en particular, que viuen una llarga **crisi humanitària i de protecció maximitzada per la pandèmia de la COVID-19**. La violència exercida per l'exèrcit i els colons israelians, l'augment de la construcció d'assentaments il·legals a Cisjordània, les restriccions físiques (el Mur, els punts de control militars israelians, etc.) i burocràtiques (permisos per accedir a determinades zones, etc.) a la mobilitat i a l'accés a la terra i als recursos naturals i les demolicions d'habitatges i estructures per generar ingressos incrementen el desplaçament forçós de la població palestina i la pèrdua de les seves llars i mitjans de vida, amb la qual cosa augmenten els nivells de pobresa, desocupació i inseguretats alimentària. En el que duim de 2021, en els incidents amb l'exèrcit israelià a Cisjordània han mort 50 persones palestines, 11 menors d'edat, i unes 11.200 han resultat ferides, gairebé 600 menors d'edat. Dels enfrontaments amb colons israelians el 2021, 205 han provocat danys en propietats i 94 persones palestines han resultat ferides.

Combinades, aquestes restriccions i violències agreugen la fragmentació del tPo, impedeixen la comunicació amb veïns o familiars i tenen conseqüències socials, psicològiques, emocionals i econòmiques devastadores en la població palestina, en alterar la seva vida familiar i social i l'accés als serveis més bàsics i a les seves terres de conreu i altres mitjans de vida.

Al·legant "principi d'autodefensa" degut a atacs suïcides, Israel va començar a construir el **Mur** el juny de 2002. La Cort Penal Internacional va emetre el 2004 una opinió consultiva sobre aquesta qüestió i va assenyalar l'obligació d'Israel d'aturar d'immediat la construcció del Mur i desmantellar-ne l'estructura instal·lada, així com que les seves mesures de seguretat respectessin el dret internacional humanitari i els drets humans, en especial els drets de la població palestina.

L'estructura del Mur consisteix en un sistema de tanques i reixats en el 90% del traçat aproximadament i de blocs de formigó prefabricat de 8-9 m d'altura intercalats amb torres per al control militar en l'altre 10%. Fa 712 km de llarg, més del doble que la línia verda (312 km). El 20% s'estén al llarg de la línia verda i el 80% restant, en territori cisjordà, on s'endinsa més de 20 km en alguns punts per incloure-hi assentaments israelians densament poblats, com Ariel, Gush Etzion, Guiv'at Ze'ev i Maale Adumim. El Mur obliga unes 60 comunitats palestines, on viuen 190.000 persones, a agafar rutes entre dues i cinc vegades més llargues per accedir a serveis bàsics com l'educació i la salut. Quan estigui acabat (està construït en un 65%), el 9,4% del territori de Cisjordània, incloent-hi Jerusalem Est, quedarà aïllat per la barrera i connectat a Israel. A més, hi ha 593 obstacles fixos que dificulten la lliure circulació de persones per Cisjordània, entre els quals punts de control militars israelians (*checkpoints* en anglès), monticles de terra, blocs en carreteres, entre altres.

Uns 630.000 colons israelians viuen als **250 assentaments** (dels quals més de 100 no disposen d'autorització oficial de construcció per part d'Israel) establerts a Cisjordània des de 1967, incloent-hi Jerusalem Est, que ocupen el 10% del territori cisjordà. Són considerats **il·legals pel dret internacional humanitari, que estableix que la potència ocupant no pot traslladar part de la seva població civil al territori ocupat**. En molts casos, en les seves immediacions, hi ha restriccions físiques a la mobilitat de les persones palestines, com el Mur i els controls militars. Els episodis de violència entre colons israelians i població palestina són constants.

Més de 90 comunitats palestines que tenen terres de conreu i horts a l'interior o a les proximitats de més de 50 assentaments israelians o entre la línia verda i el Mur (una zona coneguda com Seam Zone) tan sols hi poden accedir amb la coordinació prèvia amb les autoritats israelianes, obtenint permisos per a uns pocs dies. Quan aconseguen el permís, només poden accedir a les seves terres per les 73 portes i punts de control assignats per a l'accés agrícola. Segons OCHA, el rendiment productiu de les oliveres d'aquesta zona és un 60% inferior al de les que es troben al costat palestí del Mur.

H2 és la zona controlada per Israel a la ciutat d'Hebron, que representa el 20% de l'extensió total de la ciutat i comprèn la zona del mercat. Hi viuen més de 33.000 persones palestines i 700 colons israelians. Hi ha devers 120 obstacles físics a la mobilitat, uns 20 són punts de control permanents i alguns estan reforçats amb torres o detectors de metalls. A l'interior d'H2 hi ha una àrea militaritzada tancada, d'accés restringit, on viuen 7.000 persones palestines; les que no estan registrades com a residents no poden accedir a aquesta part.

A H2 hi ha 35 centres educatius, als quals assisteixen més de 12.000 infants. Tres d'aquests centres estan situats en aquesta àrea restringida, per la qual cosa més de 2.000 alumnes han de travessar un o més punts de control cada dia per arribar a l'escola. Això suposa friccions diàries amb l'exèrcit israelià. El 2019, la comunitat internacional va registrar 126 incidents a H2 provocats per les forces israelianes que varen suposar el retard, l'escorcoll, l'assetjament i/o la detenció d'infants de camí a l'escola. Més de la meitat d'aquests incidents varen consistir en el llançament de gas lacrimogen per part de militars israelians.

El **camp d'Aida** és un dels indrets **més gasats del món**. Té una extensió de menys d'un quilòmetre quadrat i hi resideixen **gairebé 5.000 persones refugiades de Palestina**. Ubicat entre Betlem i Beit Jala, està envoltat pel Mur i proper al control militar israelià principal entre Betlem i Jerusalem, darrere el qual hi ha els assentaments il·legals de Gilo i Har Homa. Les incursions de l'exèrcit israelià en aquest camp són constants i el nombre de persones palestines mortes i ferides és creixent com a resultat de l'ús excessiu de la força i la munició real. L'escola d'educació bàsica per a infants està aferrada al Mur i pateix els efectes de les incursions militars i sovint cauen bales i gasos lacrimògens al pati escolar.

El **desplaçament forçós de la població palestina** va augmentant de manera preocupant els darrers anys degut a la confiscació de terres, les restriccions a la construcció, l'increment de la construcció d'assentaments israelians, els plans de reubicació de població palestina i la **demolició d'habitatges i estructures destinades als serveis i a la generació d'ingressos (estables, etc.)**. Més del 94% de les sol·licituds palestines de construcció han estat rebutjades els darrers anys per les autoritats israelianes. En aquests mesos de 2021, 535 estructures han estat enderrocades, totes llevat de tres a Jerusalem Est i a l'Àrea C. A més, 752 persones palestines s'han vist desplaçades forçosament i altres n'han patit les conseqüències d'una manera o una altra, com les més de 500 persones de Furush Beit Dajan (Nablus) afectades per la demolició d'un dipòsit d'aigua per a ús agrícola. L'impacte de les demolicions d'habitatges en els infants resulta especialment devastador. Molts mostren signes de trastorn per estrès posttraumàtic, depressió i ansietat. Les dones beduïnes perden també els seus espais de trobada i els seus ingressos procedents dels negocis informals.

La població palestina obligada a desplaçar-se resideix principalment a l'Àrea C i a Jerusalem Est, com les comunitats beduïnes de les proximitats de Jerusalem Est. A més, el 70% de la població beduïna té estatus de refugiada de Palestina. Avui 8 famílies i 75 persones palestines residents al barri de Sheik Jarrah a les proximitats d'un assentament israelià, a Jerusalem Est, viuen sota l'amenaça de desnonament. La repressió violenta per part de l'exèrcit i la policia d'Israel a les persones que s'han manifestat en contra d'aquests desallotjaments d'habitatges a tot Cisjordània des del maig de 2021, així com la prohibició a la població palestina d'accedir a la mesquita d'Al-Aqsa durant el Ramadà i fins i tot la irrupció violenta de l'exèrcit israelià a la mesquita han suposat la mort de 31 persones palestines més i han causat ferides a més de 7.500 i la detenció de gairebé 800.

Paral·lelament, el maig de 2021, l'ofensiva militar israeliana sobre la Franja de Gaza, que va durar 11 dies, va deixar 260 persones palestines mortes, de les quals 129 eren civils i 66 infants, i 12 a Israel, 2 menors d'edat. Més de 2.200 persones de Gaza varen resultar ferides i més de 100.000 es varen veure obligades a desplaçar-se de les seves llars durant aquest atac, de les quals 77.000 varen trobar refugi temporal a les escoles d'UNRWA, que, de nou, s'han transformat en refugi per a la població palestina.

En aquest context, **les necessitats humanitàries de la població palestina a les quals cal donar resposta a Cisjordània, incloent-hi Jerusalem Est, són diverses i el percentatge de població dependent de l'ajuda humanitària va augmentant.** El 36% de la població es troba sota el llindar de la pobresa absoluta (menys de 3,5 dòlars diaris), un 28% de les llars pateix inseguretats alimentària moderada o greu (més de 600.000 persones, gran part de les quals viuen a comunitats de l'Àrea C) i la taxa de desocupació supera el 20%, gairebé el 60% entre les dones. **UNRWA** gestiona a Cisjordània 96 centres educatius de primària i 2 de formació professional, 43 centres sanitaris d'atenció primària i altres centres que proporcionen serveis socials a la població refugiada de Palestina en general i a les dones en particular.

Les dones estan al capdavant del 12% de les llars i **moltes d'elles i les seves famílies estan darrere aquestes xifres.** La taxa de participació de les dones palestines en la mà d'obra és del 21%, una de les més baixes del Pròxim Orient. Moltes d'aquestes dones fan feina al sector informal com a pageses, cosidores o venedores, en condicions precàries i sense drets. Aquesta desigualtat es reflecteix també en la bretxa salarial: el sou mitjà de les dones palestines és del 71% respecte del dels homes. Segons dades de 2019, el 38% de les dones palestines entre 18 i 64 anys declaren haver patit algun tipus de violència (psicològica, física, sexual o econòmica) per part de les seves parelles o esposos. Només l'1% afirma haver denunciat la situació a la policia; un altre percentatge igual assegura rebre algun tipus d'ajuda psicosocial i legal, i més de la meitat prefereix guardar silenci. Moltes desconeixen els seus drets quant a violència de gènere, divorci, herència o propietat, cosa que els dificulta l'accés a recursos jurídics.

A això s'ha de sumar **l'impacte de la pandèmia de la COVID-19.** En el moment d'acabar aquest còmic, es comptabilitzen un total de 341.514 casos de COVID-19 i 3.819 persones mortes al tPo; Cisjordània té la major incidència de la malaltia (228.530 casos i 2.766 defuncions), en comparació amb Gaza (112.984 casos i 1.053 morts), i només un 7% de la població palestina està vacunada. La pobresa, la inseguretats alimentària, la desocupació, la violència contra les dones i les nines i l'accés a serveis bàsics han empitjorat en aquest temps.

Entre març i maig de 2020, el 52% de les llars palestines afirmaven no haver rebut ingressos durant aquells mesos de confinament estricte, més del 40% varen reduir la despesa mensual en alimentació i un 57%, la diversitat de la dieta. La baixa qualitat de l'alimentació va ser major en dones i en infants, cosa que agreuja una situació ja existent: el 50% de la població palestina ja tenia dèficit en més d'un micronutrient. L'impacte també ha estat més alt en els negocis encapçalats per dones: el 28% de les dones participants en aquesta enquesta varen indicar que no varen poder reprendre els seus negocis, en comparació amb el 8% dels homes. Juntament amb les pors pel virus i l'estrès financer degut a la pèrdua d'ingressos, aquests factors varen agreujar les tensions a les llars, cosa que ha augmentat la violència contra les dones i les nines. A més, la pandèmia ha deixat moltes dones víctimes de violència atrapades a les llars i sense accés a recursos de protecció. El juny de 2020, el telèfon per orientar les dones i donar-los informació sobre la violència contra les dones gestionat per l'organització palestina SAWA va experimentar un increment del 30% en el nombre de telefonades.

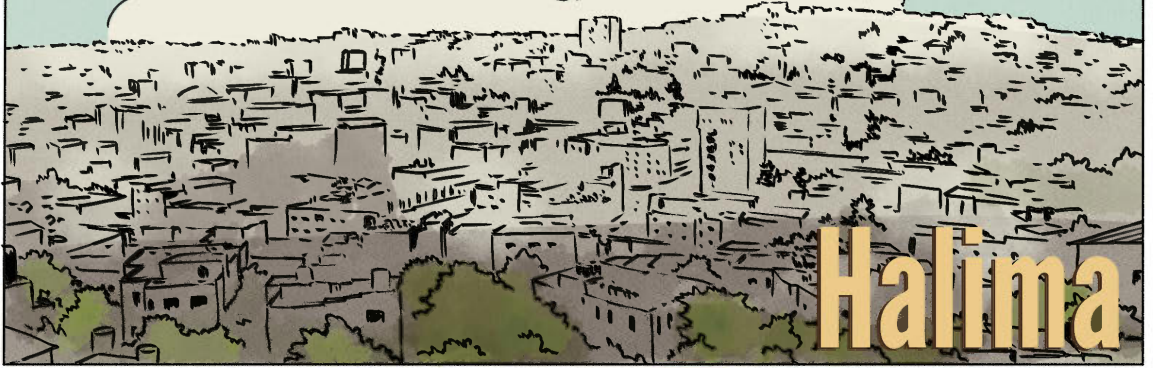
Les epidèmies sanitàries anteriors van demostrar que les dones, que ja es fan càrrec en gran mesura de les feines domèstiques i de cura de les seves famílies i de l'entorn proper, assumeixen majoritàriament la càrrega de la cura i les conseqüències físiques i psicològiques extremes que suposa aquest tipus de crisi. A més, aquesta tasca de les dones palestines, habitualment invisibilitzada, permet a la societat palestina mantenir-se i fer front als efectes de l'ocupació i el bloqueig israelians.

En el moment d'acabar aquest còmic, l'alto el foc a la Franja de Gaza és molt dèbil i encara ara no s'aborden les arrels del conflicte.

*NOTES: Les informacions incloses en aquest text procedeixen d'informes o documentació elaborats els darrers anys per OCHA, UNRWA i altres agències de les Nacions Unides.
Més informació disponible a <https://unrwa.es/refugiados/campos/cisjordania/> i <https://www.unrwa.org/where-we-work/west-bank>

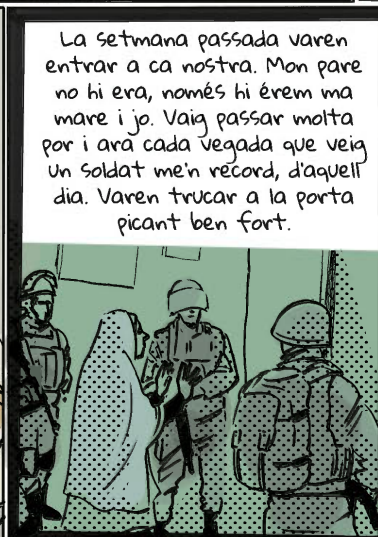
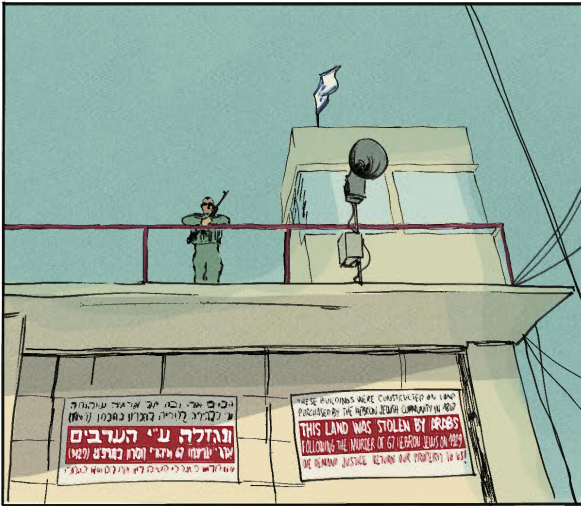

Hebron, maig de 2021.

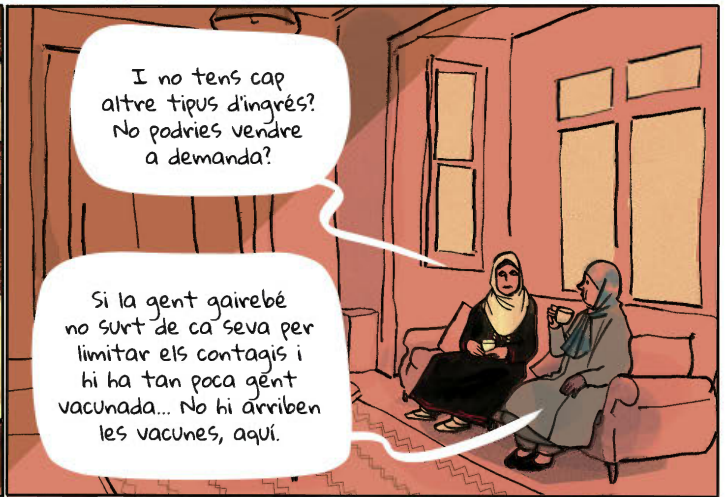
Mercat. Zona coneguda com H2.

Vaig haver de tancar la botiga, Halima. Gairebé no tenia clientela i ara ja amb el tema de la covid...

I no tens cap altre tipus d'ingrés? No podries vendre a demanda?

Si la gent gairebé no surt de ca seva per limitar els contagis i hi ha tan poca gent vacunada... No hi arriben les vacunes, aquí.

Ho sé, Shahd...

No ets l'única que va haver de tancar el negoci. No només aquí al soc, sinó també a altres punts de la ciutat cada dia hi ha més gent sense feina.

Si ja ho passàvem malament abans, només ens faltava que ens tanquessin encara més.

Abans de decidir tancar la botiga, hi va haver dies que no hi vaig poder arribar perquè l'exèrcit israelià va posar un punt de control mòbil a l'entrada del mercat.

I has vist el que passa a Jerusalem?

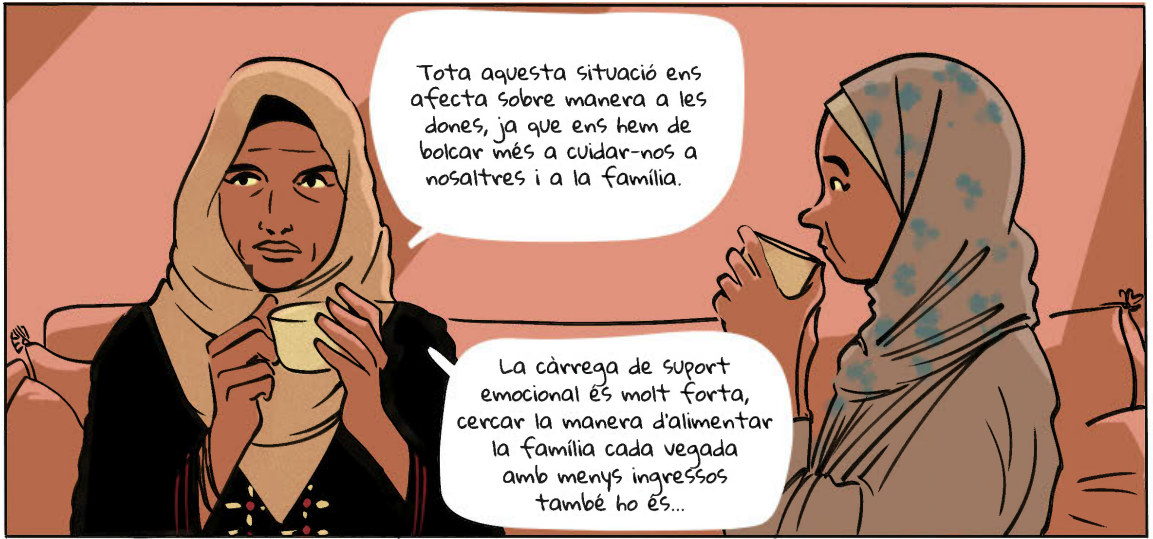
Unes quantes famílies palestines del barri de Sheik Jarrah estan pendents d'una ordre judicial dels tribunals israelians perquè desallotgin les seves cases, després de 70 anys com a refugiades!

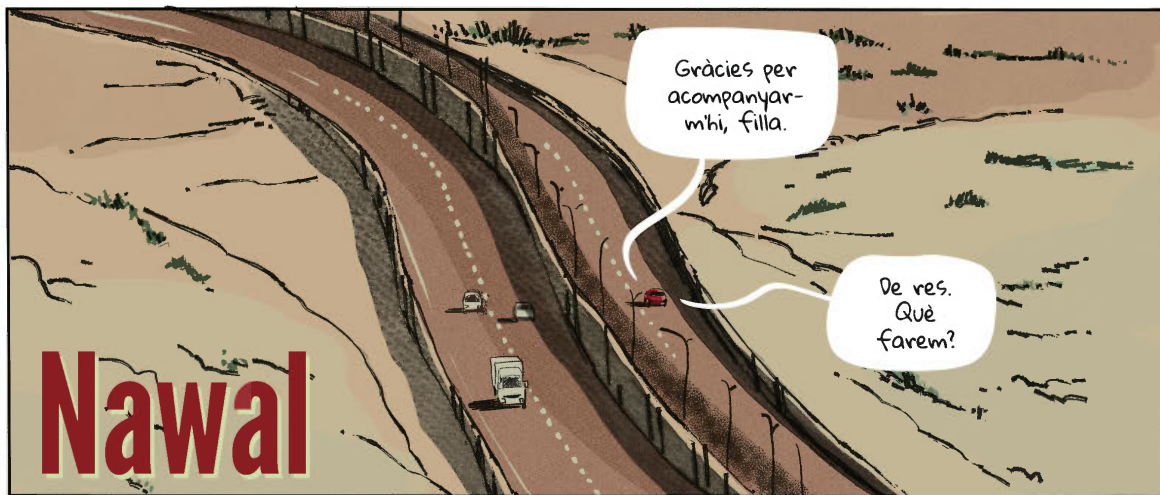

Sí, i cada dia hi ha manifestacions... Ja hi ha més de 6.000 persones palestines ferides i 20 de mortes a Cisjordània en el que duim de mes, un cosí meu ha estat detingut...

Hola, mare.

Hola, Mariam.

Gràcies per
acompanyar-
m'hi, filla.

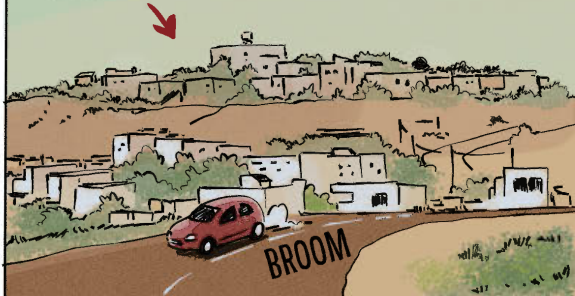
De res.
Què
farem?

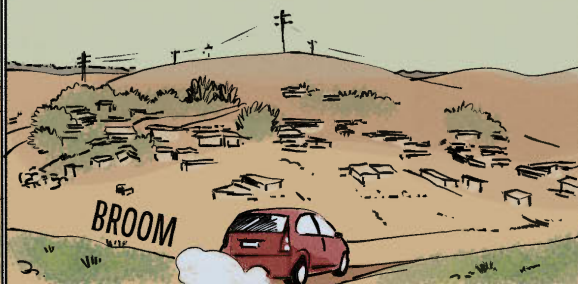
Organitzacions com UNRWA duen ajuda humanitària després de les demolicions, ajuda que molt sovint és requisada per l'exèrcit israelià.

Ma'ale Adumim, assentament colon israelià amb més de 37.000 habitants

I a pocs quilòmetres, la comunitat beduïna de Khan al-Ahmar, a la perifèria de Jerusalem Est.

Hola, som na Fátima. Benvingudes.

Aquesta escola de primària és un referent educatiu i un símbol de resiliència.

Va ser construïda amb neumàtics i tova el 2009, amb el suport de diferents organitzacions internacionals.

Hi estudien 170 infants de cinc comunitats properes.

Si demoleixen el nostre llogaret, se'ns forçarà a desplaçar-nos a un altre lloc en contra de la nostra voluntat i això seria molt greu per a la nostra comunitat. Significaria la fi de la nostra forma de vida, dels nostres negocis, dels nostres vincles socials...

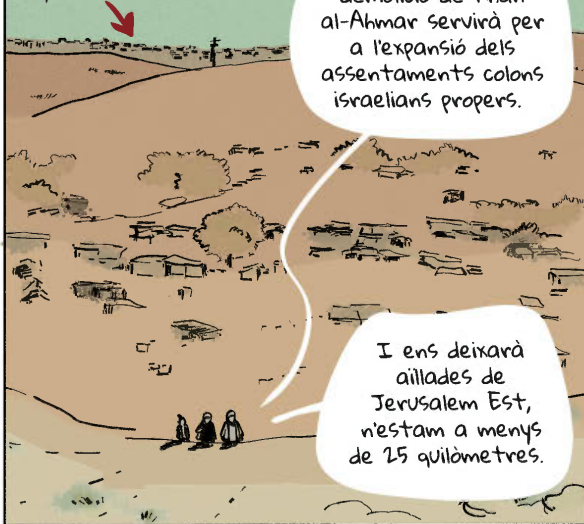
Els nostres infants perdrien la seva escola, el seu espai d'aprenentatge i joc, la proximitat de les seves amistats. El seu dret a l'educació està en risc. Ho sabem per altres comunitats que ja han viscut aquesta situació. Aquí ens sentim lliures.

Aquesta és la nostra terra, ja ens en varen desplaçar una vegada el 48, som refugiades, no ens volem tornar a moure.

Ma'ale Adumim

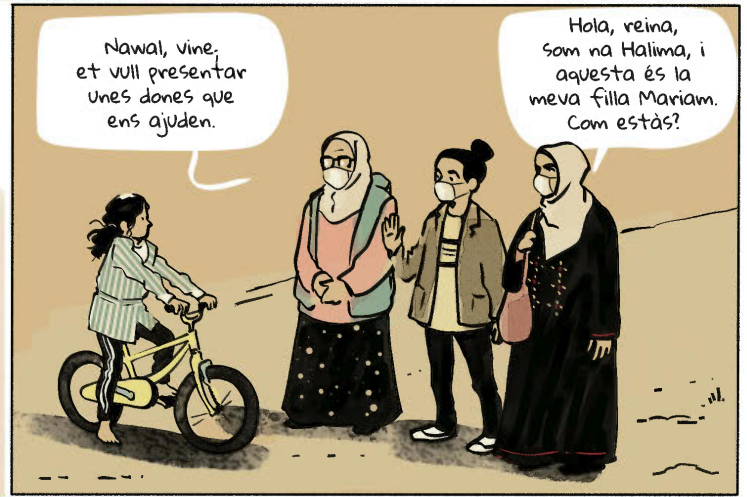
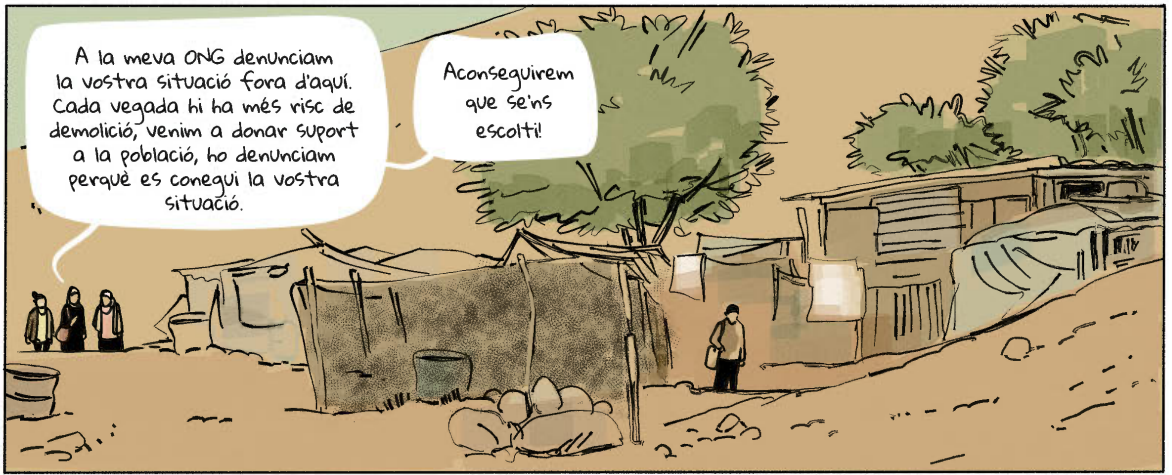
A més, la demolició de Khan al-Ahmar servirà per a l'expansió dels assentaments colons israelians propers.

I ens deixarà aïllades de Jerusalem Est, n'estam a menys de 25 quilòmetres.

Ens faria molt difícil, així mateix, arribar a altres localitats properes per vendre els productes locals derivats de les ovelles i les cabres i els nostres joves es torbarien gairebé cinc vegades més a arribar a l'escola de secundària, segons on ens obliguin a desplaçar-nos...

Imagina el temps que es necessita per aconseguir els permisos, envoltar el Mur per travessar i després passar pels controls militars israelians.

Aiiii!

Muna

MUNA!

Ha començat a perdre sang. No sabem per què ni on hem d'anar!

Sembla que se li ha avançat el part...

La meua filla Muna i el meu gendre no tenen prou diners per haver-se'n anat a Ramallah un mes abans del part...

BROOOOOOM

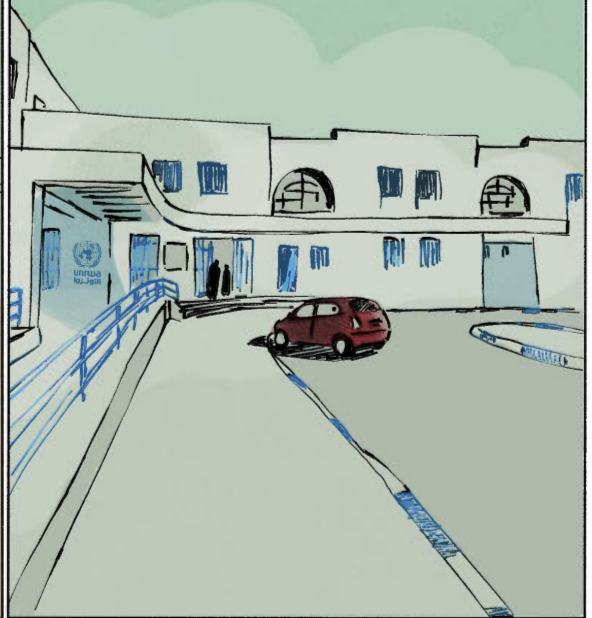
Els varen explicar que alguns parts tenen lloc als controls militars israelians perquè no els deixen passar, han d'esperar molt i no tenen temps d'arribar a l'hospital.

Aaaaaah...
aaaaah...

Campament Ein el-Sultan, Jericó.

Centre de salut d'UNRWA d'Ein el-Sultan.

I son pare?

Fa feina a les terres on tenim les oliveres, a l'altre costat del Mur. Ha aprofitat que els soldats israelians n'han obert la porta d'accés...

Ai, i com avis jo n'Ahmed?

No us preocupeu, na Fátima n'estarà pendent i quan n'Ahmed torni a casa l'informarà de tot.

Esper que el part vagi bé i que neixi un nadó preciós i sa.

BROOM

Inshallah.

Aia i Dúnia

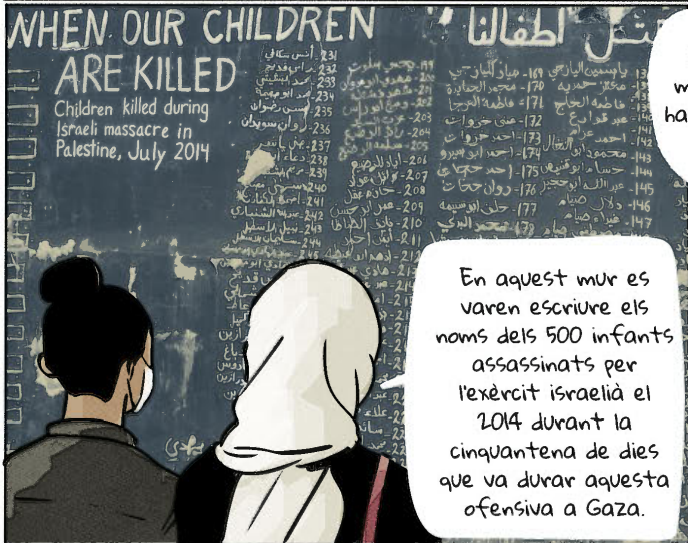

Aquí hi viuen més de 5.500 persones refugiades de Palestina, un dels llocs més gasats del món.

Campament d'Aida, Betlem.

Les incursions de l'exèrcit israelià són contínues i ens preocupa que utilitzi munició real i gasos lacrimògens, el nombre de persones ferides augmenta amb cada incursió.

WHEN OUR CHILDREN ARE KILLED
Children killed during Israeli massacre in Palestine, July 2014

En aquest mur es varen escriure els noms dels 500 infants assassinats per l'exèrcit israelià el 2014 durant la cinquantena de dies que va durar aquesta ofensiva a Gaza.

Malauradament, hi haurèm de sumar més de 60 infants que han mort amb l'ofensiva israeliana a Gaza aquests dies...

Mira, Mariam, aquesta és l'escola d'UNRWA. Uf, i davant hi ha el Mur.

Aquí és on fa feina na Dúnia.

Hola, som na Dúnia i aquesta és la meua germana Aia. Benvingudes!

Som orientadora psicossocial de menors, faig feina en una escola d'UNRWA.

Buuf, no hi ha ni un sol infant a Aida que no tenguí problemes vinculats a l'ocupació: malsons, aïllament, incontinència, rendiment escolar baix...

Somien a diari que l'exèrcit israelià entra al camp i a l'escola o que, de sobte, llancen gasos lacrimògens i no poden respirar bé... I això no és un somni. És una realitat, passa molt sovint. De vegades es fa molt difícil que segueixin l'escola "amb normaltat", com qualsevol infant.

Són ben conscients de la importància de l'educació. Amb jocs, plàstica, música, intentam reconstruir emocionalment el trauma dels infants.

Difícil perquè això no atura, es viu, es veu en el dia a dia, està present en totes les converses.

Aquest jove ben plantat és el nostre germà, viu a Jerusalem Est...

Ens explica per telèfon la violència que viuen aquests dies allà i a altres ciutats com Haifa, Lod... per l'entrada de l'exèrcit israelià i els incidents a la mesquita d'Al-Aqsa, per l'ordre de desallotjament de les famílies palestines a Sheik Jarrah.

Els hi varen arribar cercant-hi refugi el 1948, com els nostres avis aquí, al que avui és el campament d'Aida.

Veniu, pujau al terrat, que us volem ensenyar una cosa que ens dona molta satisfacció.

Jo sempre vaig ser de les primeres de la meua classe. Volia estudiar enginyeria. Construir avions, cotxes... Però no va poder ser.

Les autoritats israelianes no em varen donar permís per anar a Jerusalem a estudiar. I, a més, és la ciutat on hi ha més ofertes laborals. Així que mon pare em va pressionar per casar-me i tenir fills.

Què va passar?

I el teu home?

Va morir fa dos anys. Tanta sort de tenir la meua germana Dúnia al meu costat.

Em va animar a cultivar un hort al terrat.

Trob que és una idea fantàstica!

Si! Ens autoabastim, però també venem les verdures i les hortalisses al mercat o directament les duim a les cases de les nostres clientes habituals.

Tot i que amb la pandèmia ha baixat molt la venda...

I que no teniu més suport familiar?

Tenim el nostre germà, de qui t'ha parlat na Dúnia, però no el podem veure, perquè viu a Jerusalem, a l'altre costat del Mur.

Els trobam molt a faltar, a ell, a la seva dona i als nostres nebots, no ens coneixen i això ens entristeix molt. Fa molts d'anys que hi parlem per telèfon o per video-trucades. No ha estat res nou de la covid.

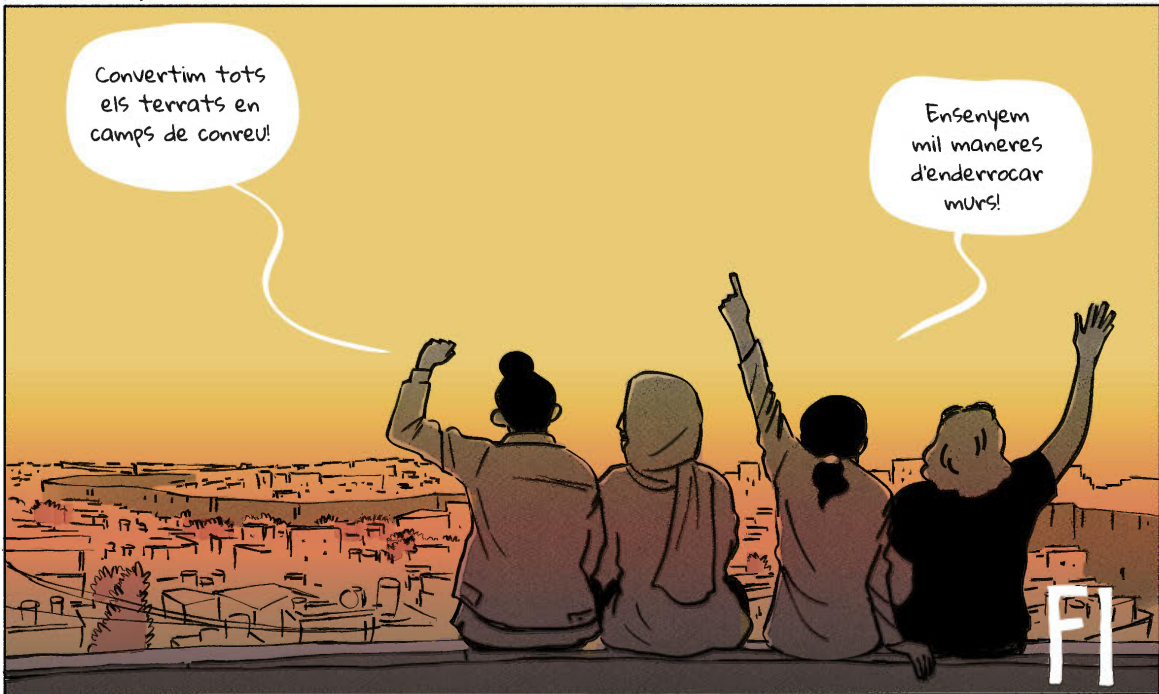
El Mur ens va separar.

Dúnia, Aia...

Podríem cercar ajuda per denunciar la separació de les famílies palestines. El Mur ens ofega... I no podem accedir a la terra.

Denunciem aquesta situació.

Convertim tots els terrats en camps de conreu!

Ensenyem mil maneres d'enderrocar murs!

F

